

І. Д. Гамкало

Пономаренко Іван Вікторович

ПОНОМАРЕНКО Іван Вікторович (11. 04. 1945, с. Калинівка Жовтневого, нині Миколаївського р-ну Миколаївської обл. — 11. 04. 2019, Київ) — співак (баритон), педагог. Доцент (2011). Народний артист УРСР (1983). Повний кавалер ордена «За заслуги» (2001, 2015, 2019). Лауреат конкурсів вокалістів: Всесоюзного імені М. Глінки (Кишинів, 1973) та Міжнародного імені П. Чайковського (Москва, 1974, золота медаль; обидва — 1-а премія). Закінчив Одеську консерваторію (1974; кл. [О. Благовидової](#)). 1972—81 — соліст Одеського театру опери та балету, 1981—2018 — Національної опери України (Київ). Володів сильним, широким текстурно та темброво багатим і добре вишколеним голосом, що дозволило з успіхом виконувати оперні партії драматичного та ліричного характеру. У складі театру та як запрошений соліст брав участь у міжнародних оперних фестивалях у Вісбадені (Німеччина, 1982, 1986), Страсбурзі (Франція, 1993), Каїрі (1998); як оперний і камерний співак виступав у Швейцарії, Нідерландах, Польщі, США, Канаді, Греції, Китаї, Японії, Південно-Африканській Республіці. У камерному репертуарі — твори українських та зарубіжних композиторів, українські народні пісні. Водночас 1974—81 викладав в Одеській консерваторії, від 2005 — Національній музичній академії України (Київ). Серед учнів — [О. Мельничук](#), Ю. Горинь, Є. Орлов, О. Белкіна.

Основні партії

Остап, Тарас («Тарас Бульба» М. Лисенка), Жермон, Ріголетто, Амонасро, Ренато, Набукко («Травіата», «Ріголетто», «Аїда», «Бал-маскарад», «Набукко» Дж. Верді), Ескамільо («Кармен» Ж. Бізе), Дон Жуан (однойменна опера В.-А. Моцарта), Альфіо («Сільська честь»

П. Масканьї), Скарпіа («Тоска» Дж. Пуччіні), Онегін, Єлецький, Мазепа, Роберт («Євгеній Онегін», «Пікова дама», «Мазепа», «Іоланта» П. Чайковського), Щелкалов, Шакловитий («Борис Годунов», «Хованщина» М. Мусоргського), Грязной («Царева наречена» М. Римського-Корсакова).

Рекомендована література

1. Ермаков Е. Двое — из оперного // Сов. музыка. 1977. № 10;
2. Станішевський Ю. Опера — любов моя // Музика. 2005. № 1—2;
3. Туркевич В. Якщо є Пономаренко — можна ставити Верді // День. 2005, 16 квіт.;
4. Гамкало І.-Я. Оксамитовий баритон Івана Пономаренка (до 50-річчя співака) // Мій музичний Олімп. К., 2021.

Бібліографічний опис:

Пономаренко Іван Вікторович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-879950>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).